

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosz. do domu.

Ogłoszenia przyjmują się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogi. pelyt. lub tabel 12 gr.

№ 4.

GNIEZNO, dnia 15-go stycznia 1936 r.

Rok 85.

Towarzystwo Miłośników Ogrodnictwa w G n i e ź n i e .

u r z ą d z a

bezpłatne kursa ogrodnicze

j e d n o d n i o w e :

20. I. 36 r. w Czerniejewie na sali Domu Kat. — godz. 9-ta
22. I. 36 r. w Witkowie „ „ „ — „ 9-ta
23. I. 36 r. w Łubowie na sali p. Wańkowskiego „ 8-ta
24. I. 36 r. w Mielechynie „ p. Rydzewskiego „ 10-ta
26. I. 36 r. w Powidzu na sali „Bazaru” — „ 13-ta
27. I. 36 r. w Kłecku „ „ p. Biedermann „ 9-ta
28. I. 36 r. w Kiszkuwie na sali p. Freiera — „ 9-ta

Na kursach powyższych wykładane będzie sadownictwo, warzywnictwo, oraz walka z chorobami i szkodnikami w sadzie i na warzywniku.

Prelegent: instr. p. Dziegielewski.

Dwudniowy kurs w Gnieźnie

21. I. 36 r. od 10 do 12-tej — sadownictwo — preleg. insp. Kosmol
od 12 do 14-tej — Warzywnictwo — preleg. instr. Dziegielewski
24. I. 36 r. od 10 do 12-tej — choroby i szkodniki w sadzie i na warzywniku, oraz walka z nimi preleg. inż. p. Kuryłło
od 12 do 14-tej — Pszczelnictwo (przyroda pszczół i gospodarka w pasiece) preleg. ks. prob. Cegielski.

Przy wykładach prelegenci korzystać będą z tablic kolorowych owoców, oraz szkodników i chorób spotykanych na drzewach owocowych i warzywach. Prosimy o rozszerzenie wiadomości o kursach.

Wolne miejsca pracy.

Ekspozytura Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Gnieźnie posiada wolne miejsca na wyjazd dla:
1) serowara specjalisty do wyrobu serów ementalskich,
2) mechanika obeznanego z maszynami parowymi Dieslowskimi i motorami elektrycznymi w wieku do lat 30,

- 3) 3 kowali na deputat z własnymi narzędziami,
4) 2 robotników rolnych na deputat z 2 zaciągnikami.

Oferty z odpisami świadectw należy kierować do Ekspozytury Wojewódzkiego Biura Fund. Pracy w Gnieźnie ul. Krzywe Koło 2/3.

KOMUNIKAT

Narybek węgorza.

Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie

kie, działając w imieniu Związku Organizacji Rybackich Rzpl. Polskiej, wzorem lat ubiegłych, przystępując w roku 1936 do przeprowadzenia akcji zarybiania węgorzem wód, położonych na terenie wszystkich województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzięki kilkunastuletniej praktyce i zastosowanym na podstawie zdobytego doświadczenia udoskonaleniom — można stwierdzić, iż narybek węgorza może być dostarczony nawet do najodleglejszych punktów dostawy w stanie zupełnie dobrym.

Cena narybku jest przystępna, gdyż 1 kg. (około 4.000 sztuk) wynosi loco punkt rozdzielczy w Bydgoszczy przy zamówieniach do 1 kg. — 55,— zł, ponad 1 kg. — 50,— zł.

Zamówienia na narybek węgorza przyjmują się tylko do dnia 20 lutego 1936 r. Nabywcom udziela się dogodnych warunków spłaty. Członkowie Wielkopolskiego i Pomorskiego Towarzystwa Rybackiego oraz Członkowie innych organizacji Rybackich zawodowych i sportowych korzystają z 10% ulgi od wyżej podanych cen narybku.

Dla hodowli węgorzy najlepszą nadają się jeziora o dnie miękkim, mulistym, z porostem roślinnością podwodną, całkowicie zamknięte, albo posiadające wąskię przepływ.

Hodowla węgorza w stawach sztucznych, spuszczalnych rok-rocznie, całkowicie się nie opłaca.

Najmniejsza ilość narybku węgorza, jaka podejmujemy się dostarczyć swym odbiorcom wynosi 10 kg. Wysyłkę narybku uskuteczniamy w skrzyniach własnych, stosując ulgową taryfę na przewóz koleją ryb obsadowych.

Po wszelkie informacje i po blankiety zamówieniowe uprasza się zgłaszać pod adresem: Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w Bydgoszczy, ul. Zygmunta Augusta Nr. 4, dołączając znaczek pocztowy w wysokości 25 gr. na koszt biurowe.

KOMUNIKAT

Zaoczkowana ikra sielawy, sieji, pstrąga i szczupaka.

Chcąc przyczynić się do podniesienia rybołówstw jeziorowych i rzecznych na Ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej, dotkniętych od szeregu lat kryzysem gospodarczym — Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w Bydgoszczy, — rozpoczyna w roku 1936 wielką akcję zarybianiową, umożliwiając przez wydłużenie obniżkę cen, nabycie najszerszym rzeszom rybackim ikry zaoczkowanej szlachetnych gatunków ryb.

Mając na uwadze interesy i dobro rybactwa krajowego, Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w roku bieżącym uruchomiło wylęgarnię ryb łososiowatych na Pomorzu, a istniejący zakład wylęgowy w Bydgoszczy dostosowało do produkcji większej ilości zaoczkowanej ikry szczupaka.

Informując o powyższym Wielkop. i Pom. Tow.

Ryb. uprzejmie donosi zainteresowanym, że w roku bieżącym ma do oddania następujące galunki ryb obsadowych:

- a) zaoczkowaną ikrę sielawy
- b) zaoczkowaną ikrę sieji jeziornej
- c) zaoczkowaną ikrę pstrąga potokowego
- d) zaoczkowaną ikrę szczupaka.

Zamówienia do obsady na wiosnę 1936 r. na ikrę sielawy, sieji i pstrąga przyjmuje Towarzystwo do dnia 15 lutego 1936 r., na ikrę szczupaka — do dnia 1 marca 1936 r.

Nabywcom udziela się dogodnych warunków spłaty należności.

Wysyłkę ikry skutecznie się w skrzyniach własnych Towarzystwa, stosując ulgową taryfę na przewóz koleją ryb obsadowych.

Po wszelkie informacje i po blankiety zamówieniowe uprasza się zgłaszać pod adresem:

Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w Bydgoszczy ul. Zygmunta Augusta Nr. 4. dołączając znaczek pocztowy w wysokości 25 gr. na odpowiedź.

Nowe przepisy o ortografii

Ostatnio odbyło się III posiedzenie pełnego Komitetu Ortograficznego Polskiej Akademii Umiejętności. Rozważono tylko sprawy rozpatrywane już przez specjalne komisje i uchwalono następujące zasady:

1. W narzędniku i miejscowniku nazw miejscowych, zakończonych na *e*, a odmieniających się przymiotnikowo, stosuje się w zgodzie z ich formalnym charakterem przymiotnikowym, ogólnoprzymiotnikowe końcówki *ym (-im)*, a więc np. w Zakopanym, w Wysokim Mazowieckim, w Sierzputym, w morzu Bałtyckim. To samo stosuje się do odmieniających się przymiotnikowo rzeczowników na *-e*: skoro czesne i komorne mają w dalszych przypadkach: czesnego, komornego, to i w narzędniku i miejscowniku należy pisać: o czesnym, komornym, poza nielicznymi żyjącymi należy tu trochę wyrazów starszych, jak podymne, poradine, mostowe, kopytkowe itp. Natomiast zmieniono uchwałę co do przysłówków złożonych z przyimka i narzędnika lub miejscownika zaimek: zgodzono się, by te skostniałe wyrazy zachowały obowiązujące w dotychczasowej pisowni *-em*; a więc wtem, potem, przedewszystkiem.

2. Ustalono szereg dotychczas wątpliwych wyrazów, w których się ma pisać: a) o, np. dorożka, wymowny, w których ó np. rósć, spódnica, w których wreszcie dowolnie na przykład: kościółek, dzioba; b) a, g, np. brąz, kołoda w których om, ou, em, en, np. kalendarz; c) s, sz, ś, np. musztra, sztaluga, muskuł, skandal, śię, ślub; d) cały szereg innych jednostkowych.

3. Ustalono szereg bardziej spolszczonych na *eja*, jak aleja, i mniej spolszczonych, jak idea, kamea. Dopelniać, l, mn ma się w obu grupach pisać *-ei*, tak tych idei, jak tych epepei.

4. Na wniosek komisji graficznej uchwalono jednomyślnie zarzucić oznaczanie liczebników porządkowych przez dopisywanie końcówek, w którymto zakresie panuje taki chaos, jak w żadnym innym. Piszą na przykład i to nieraz w tem samym piśmie 3go lub 3ego lub 3-go lub 3-ego, albo 2-ej lub 2-giej (co ma oznaczać drugiej), itd. bez żadnego systemu. Jedną zasadą, mogącą tu wnieść porządek jest oznaczanie liczebników porządkowych przez kropkę po cyfrze, co zresztą dziś obowiązujące ale często nie jest stosowane. A więc np. w 4. szeregu, do 5. stopnia i t. p. Niepotrzebna jest kropka: a) po cyfrach rzymskich, używanych m. i. na oznaczenie wieków n. p. w XVI wieku; b) tam gdzie absolutnie nie zachodzi wątpliwość jak w datach np. 30 kwietnia 1854 r.

5. Niemal ukończono redakcję przepisów interpunkcyjnych.

Nie osiągnięto jeszcze zgody co do bardzo ważnej sprawy pisowni i lub i w różnych pozycjach wyrazów obcych typu dieceja. Nie wpłynęły też jeszcze do Komitetu wnioski komisji grup wyrazowych co do pisania łącznie lub rozdzielnie, choć w tej sprawie doszło już do pewnego porozumienia.

Komitet spodziewa się doprowadzić pracę do końca przed latem.

W Polskiej Akad. Literat. odbył się wieczór dyskusyjny, poświęcony reform ortograficznych. Wygłoszono dwa referaty. Dr. Stanisław Szober w odczycie o „Tradycjonalizmie i demokracji w ortografii“ uzasadniał tezę iż walce zreformowanie ortografii jest przedsięwzięciem niedemokratycznym, ponieważ: a) w praktyce zamyka przeciętnemu człowiekowi dostęp do wszelkich druków sprzed reformy; b) znieważa gwary, które w swoisty zresztą sposób różnicuje wymową takie znaki jak *ż i rz; o i u, ch i h*.

Sadownictwo w Wielkopolsce

W związku z akcją parcelacyjną, prowadzoną przez wydział rolnictwa i reform rolnych urzędu wojewódzkiego w Poznaniu, sadownictwo nasze wśród osadników na terenie Wielkopolski rozwija się coraz pomyślniej.

Wielkopolska Izba Rolnicza w okresie jesieni ubiegłego roku założyła na zlecenie Urzędu Wojewódzkiego na obszarze Województwa Poznańskiego w 16 miejscowościach 267 sadów. Łącznie z sadami, założonymi w ubiegłych latach u osadników, ogólna ilość ich wynosi: 623. Sady w przeważającej ilości posiadają około 60 drzew w najlepszych odmianach doboru handlowego. Ujęcie akcji na zasadach handlowego sadownictwa, a więc grupowanie większej ilości drzew ograniczonej ilości odmian na większych przestrzeniach pozwoli w przyszłości na racjonalną organizację zbrytu owoców. Sady osadników znajdują się pod stałą opieką Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Odezwa p. min. Kwiatkowskiego

Pan wicepremier Kwiatkowski wydał następujące oświadczenie pignące szkodliwą działalność różnych plotek o naszej walucie.

„W dniach ostatnich ukazał się w prasie komunikat o wykonaniu budżetu za ubiegły miesiąc. Cyfry, ogłoszone w tym komunikacie, świadczą o poważnym spadku deficytu budżetowego. Muszę podkreślić, iż w grudniu działały tylko częściowo zadekretowane ostatnio podwyżki wpływów skarbowych i oszczędności budżetowe. Ostatnio również komisja budżetowa Sejmu rozpoczęła swe prace nad wniesionym przez rząd preliminarzem budżetowym na rok 1936/37, który ułożony został, jak wiadomo, w sposób, dający rzeczywiste podstawy osiągnięcia równowagi budżetowej. Te dwa przytoczone fakty są dowodem, że postawiony sobie przez rząd cel uzdrowienia i zrównoważenia gospodarki budżetowej państwa, nie tylko znajduje się w toku pełnej realizacji, ale już daje konkretne i pomyślne dla gospodarstwa narodowego wyniki.

Z tem większym przeto zdumieniem i oburzeniem dowiaduję się o rozsiewanych w społeczeństwie pogłoskach co do rzekomych zmian w dotychczasowej polityce finansowej i walutowej rządu. Na rozsiewaniu podobnych plotek zależy tylko może spekulantom i obcym wrogom państwu czynnikom. Muszę przestrzec wszystkich, dających posłuch podobnym pogłoskom, przed udziałem w szkodliwej robocie. Dając kategorięny odpór rozsiewanym w złym zamiarze insynuacjom i pogłoskom, zapewniam, iż rząd nie ustanie w podjętej i posiadającej wyraźny i określony kierunek pracy gospodarczej i finansowej.